

det, og jeg efterkommer Opfordringen, saa kan det være, at man lægger derved en Betydning i min Stemme, som jeg ikke vilde have lagt deri. Naar man forøvrigt har sagt, at jeg ved Betoningen antydede, at jeg lagde Vægt paa den Votering, som vil finde Sted over de stillede Ændringsforslag og Underændringsforslag, saa er det ganske sandt; jeg lagde Vægt derpaa (Hør!) og lagde ikke Skjul paa, hvorfor jeg lagde Vægt derpaa, og jeg lagde just Vægt, som De saae og horte, væsentligt paa den sidste Deel af Forslaget og paa det dertil stillede Underændringsforslag, fordi jeg ikke her saae og ikke kunde see, at der handlede om et Princip, som jeg enten directe eller indirecte vilde have anerkjendt, forsvaret eller underkjendt ved denne Forhandling. Det er mig ganske klart, at her tales aldeles ikke om det Begreb, som jeg aldeles har undgaaet at berøre, men som nu er blevet nævnt flere Gange, om Kirkens Eiendomsret; det er et Begreb, som jeg aldeles ikke har berørt under den hele Forhandling, og jeg har mine gode Grunde til ikke at berøre det.

Det er ikke mig, som, hvis dette Spørgsmaal kommer under Forhandling, skal, i den Form, som man sædvanlig tænker sig det, søge at forsvare dette Begreb, og navnlig vil jeg her sige, at det er langt fra mig, at tænke mig dette Spørgsmaal staaende i nogen Forbindelse med Danmarks Grundlov, som om Begrebet der skulde have fundet sin Sanction. Hvorfor jeg imidlertid har lagt Vægt paa Afgjørelsen af det her stillede Ændringsforslag, det er det, jeg udtrykkeligt sagde, det er, fordi jeg anseer det for betænkeligt, her at indskyde det, som virkelig ved dette Forslag indskydes. Der indskydes virkelig ikke, og det har jeg heller aldrig antydet, nogenformelt Afgjørelse af Maaden, hvorpaa de geistlige Embedsmænd lønnes, men under Forhandlingerne af denne Sag om Statternes Omregulering afgjøres det tilfældigvis og i Forbigaaende, at der skal forelægges en Lov om en ganske anden Gjensstand, som ikke staaer i nogen nødvendig Forbindelse dermed, og dette afgjøres, uden at det her kan komme til tilstrækkelig Prøvelse, hvilke Banfælgigheder hiin Lov kan have. Nu er det sagt, at denne Lov behøvede ikke, saaledes

som jeg troede, det var Meningen, og som gode Grunde kunde føre til, strax at forelægges, idet man jo kunde ansætte de geistlige Embedsmænd under de Vilkaar, at de skulde finde sig i de Forandringer, som foregik med Embeds = Indtægterne, Noget, som ellers ogsaa skeer. Men jeg henvender mig her til den ligefremme og sunde Opfatning af Forholdene, som de ere; jeg spørger, om der nogenstunde i det Omfang er opstillet den Regel, som her er foreslaaet, nemlig, at man skal ansætte en heel Række af Embedsmænd med en saadan Reservation, og at man skal tage den Reservation just da, naar disse Embedsmænd under de nuværende Forhold søge andre Embeder, hvilket de ere nødte til, for derved at forbedre deres Indtægter. Det er velbekjendt, at som Forholdene nu ere maae Præsterne, medens de omtrent have de samme Embedsforretninger, saa at Dygtigheden til det ene Embede aldeles ikke behøver at være større end til det andet, have meget forskellige Embedsindtægter, og, da disse Embedsindtægter ere meget foranderlige, paa nogle Steder ringe, paa andre Steder bedre, saa maae de, for at forbedre deres Indtægter, søge andre Embeder. Men det ligger i Sagens Natur, at, naar man maa søge at fordele Embedslønningerne rigtigt og saaledes, at de geistlige Embedsmænd i det Hele kunne finde et anstændigt Udkomme i deres forskellige Alderstrin og med deres forskellige Familier, saa maa man befordre dem fra de ringere Embeder, og, naar der nu siges, at der skal tages en almindelig Reservation ved Befordringen af geistlige Embedsmænd, at de Embeder, de modtage, skulle underkastes de Forandringer, som der kunde indtræde, saa er det klart, at det hele Grundlag for den geistlige Befordring forandres, førend vi have faaet en anden Lov, og det er derfor, at jeg endnu maa sige, at det er urigtigt at vedtage her, at der enten strax ved de første Vacancer skal gives en Lov, der bestemmer de geistlige Embedsmænds Indtægter, enten for dem alle eller for den Enkelte, eller at man, for at undgaae at forelægge den strax, skal tage saadan en Reservation som den, der er omtalt, og i denne Udstrækning. Naar der iøvrigt er sagt, at det hele Lovudkast og den